

pladser, dels at det blev anset for at være af Betydning saavidt mulig at undgaa en nominelt stor Arbejdsløshed i Landet under den tyske Besættelse.

Endelig havde Krigsforholdene i Europa udviklet sig saaledes, at der var nogen Grund til at regne med en snarlig Afslutning af Krigen og en eventuel dermed i Forbindelse staaende kriseagtig Arbejdsløshed ogsaa indenfor vort Lands Grænser. Arbejdsløsheden var allerede ved Lovanordningens Udarbejdelse steget betydeligt paa Grund af Brændsels- og Materialeangel.

Af samfundsmæssige Grunde maatte det anses ønskeligt og nødvendigt at afbøde de for den arbejdende Befolkning uheldige Følger af den forøgede Arbejdsløshed ved at yde de paagældende en relativt gunstig Understøttelse til Erstatning for et eventuelt fuldstændigt Tab af Arbejdsindtægt.

De ved Lovanordningens Ikrafttræden forventede alvorlige økonomiske Vanskeligheder maa nu i nogen Grad siges at være overstaaet, og Arbejdsløsheden har i det hele ligget betydeligt under, hvad der i Foraaret maatte forventes.

Da iøvrigt de Forudsætninger, der har ligget til Grund for den i Foraaret 1945 skabte midlertidige og ekstraordinære Understøttelseslovgivning, ikke er til Stede i det forudsatte Omfang, stiller Regeringen Forslag om, at den Understøttelse, der fremtidig skal ydes gennem Arbejdsløsheds-kasser og Arbejdsfordelingskasser, paany gøres ensartet. Medvirkende til Regeringens Stilling er tillige det Forhold, at det ikke i samme Udstrækning som før kan anses for at være af principiel samfundsmæssig Betydning gennem Arbejdsfordelingen at fastholde Arbejderne ved bestemte Virksomheder, idet et samfundsmæssigt Hensyn i Øjeblikket med Henblik paa stigende Tilforsler af Raavarer i den nærmest kommende Tid tværtimod maa siges at tilskynde til Gennemførelse af den størst mulige Bevægelighed paa Arbejdsmarkedet.

Nærværende Lovforslag tager derfor Sigte paa fremtidig at yde samme Understøttelse i Arbejdsfordelingskasser som i Arbejdsløsheds-kasser, saaledes som Tilfældet var før i April 1945. Idet der henvises til den foran givne Redegørelse angaaende Forholdet mellem Løn og Understøttelse under Krigsperioden, skal bemærkes, at de anførte Hensyn, der talte for ikke fuldt ud at udnytte den i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, givne Adgang til Forhøjelse af Understøttelsessatserne, ikke længere gør sig gældende med samme Styrke, hvorfor det nu maa anses rimeligt at genindføre Ad-

gangen til fuldt ud at forhøje Understøttelsessatserne i Overensstemmelse med nævnte Lovbestemmelser Regler.

En Genindførelse af Regulering af Understøttelsessatserne efter Arbejdsløshedslovens Regler vil medføre en Nedsættelse af Understøttelsen i Forhold til de ved den midlertidige Lovanordning af 20. Marts 1945 skete Forhøjelser. Dette Forhold søges for Forsørgeres Vedkommende afbødet ved Forslagets Bestemmelse om, at der til Understøttelsessatserne for Forsørgere fremtidig ydes Huslejhjælp og forhøjede Børnetillæg samtidig med, at man for Forsørgere med Børn bibeholder den ved Lovanordning af 20. Marts 1945 indførte Regel om, at Forsørgernes Understøttelsessatser inclusive Børnetillæg og Huslejhjælp i intet Tilfælde maa overstige $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste indenfor paagældende Fag eller Faggruppe. Endelig er den hidtil gældende Begrænsning, hvorefter Børnebidrag ikke ydes for mere end 4 Børn ophævet.

Medens Understøttelsessatserne i Medfør af Lovanordning Nr. 105 af 15. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945, androg 8 Kr. 35 Øre, 6 Kr. 35 Øre og 7 Kr. 40 Øre for henholdsvis Forsørgere, Ikke-Forsørgere med under og over 8 Aars Medlemstid, vil de tilsvarende Satser reguleret i Medfør af Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, 4. Punktum, pr. 1. Januar 1946 udgøre henholdsvis 8 Kr. 80 Øre, 6 Kr. 50 Øre og 7 Kr. 80 Øre. Til disse Satser foreslaas for Forsørgeres Vedkommende et Børnetillæg paa 1 Kr. i Modsætning til tidligere 60 Øre pr. Barn.

Yderligere opretholdes for Forsørgere det ved Lovanordning af 20. Marts 1945 indførte Huslejetilskud, der foreslaas ydet med samme Beløb som i Medfør af nævnte Lovanordning.

Medens Understøttelsessatserne for Forsørgere med Børn saaledes i væsentligt Omfang opretholdes paa det hidtidige Niveau, har man ikke fundet Grundlag for at bevare den ved Lovanordningen af 20. Marts 1945 gennemførte midlertidige Forhøjelse af Understøttelsessatserne for Ikke-Forsørgere.

Det maa dog herved bemærkes, at det for Lovforslaget grundlæggende Princip: at give de arbejdsløshedsforsikrede fuld Regulering af Understøttelsen efter Arbejdsløshedslovens § 15, medfører en Forbedring for alle forsikrede set i Forhold til Lovanordningen af 15. Marts 1945.

Gennem Bevarelsen af Huslejhjælpen og Forhøjelsen af Børnetillægget for Forsørgere opnaas — selv set i Forhold til den midlertidige og ekstraordinære Forhøjelse